

Skive-drengen smiler stolt, men Mona læner sig ind over bordet, kigger statsministeren direkte i øjnene og siger:

»Tror du så, det bliver til noget, Poul?«

»Ja, det gør det altid, når jeg sætter mig noget for. Og det har jeg noget at have i. For det, jeg har sagt, jeg ville gøre, det sidste halvandet år, det har jeg faktisk gjort.«

Børnene kigger på hinanden og bliver stiltende enige om at stole på statsministerens ord.«

Reportagen slutter således:

»Statsministeren vinker farvel. Børnene står lidt stakåndede tilbage og kigger efter den grønne ministerbil, som hurtigt bliver mindre.

»Nu håber jeg bare, at han får snakket med ham undervisningsministeren«, hvisker Dennis og sætter sig ind til de andre i den ventende taxa.

Tilbage til Skive, Møn, Frederiksberg, Nørrebro og Østerbro.«

Ifølge referatet var samtalen om mobning særdeles langvarig og statsministerens engagement meget udtalt.

Spørgeren ønsker oplyst, om den efterfølgende handling stod mål hermed, samt hvornår statsministerens samtale med undervisningsministeren og den fælles vurdering af problemet fandt sted.

Svar (11/5 95)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Bekæmpelse af mobning og mobningstendenser i skolen indtager en central placering på en række af ministeriets indsatsområder, og Statsministeriets henvendelse til Undervisningsministeriet, der skete i umiddelbar forlængelse af statsministerens møde med de 5 børn den 9. august 1994 er derfor i god overensstemmelse med de initiativer, der er taget i ministeriet.

Som led i det tværministerielle børneudvalgs arbejde har ministeriet i efteråret 1994 påbegyndt en kampagne for trivsel i skolen. Endvidere er der igangsat et projekt om børn som medborgere. I begge disse initiativer er det en afgørende antagelse, at mobning kan forebygges via en aktivering af eleverne selv, hvor potentielle mobbere, men også potentielle mobningsofre, søges inddraget i et kammeratskab, der bygger på ansvarlighed og selvværd.

På lignende måde har jeg igangsat et udviklingsprojekt omkring den pædagogisk-psykologiske rådgivning, ikke mindst med henblik på at

øge denne rådgivnings muligheder for at medvirke til forebyggelse af mobning og vold i skolen.

Mobning som led i udvikling af ungdomsvold og kriminalitet er et væsentligt element i det undervisningsmateriale mod vold, som ministeriet udsendte i februar 1995.

Endelig skal jeg nævne, at Folkeskolerådet som et af sine 9 indsatsområder har valgt emnet ligeværd – selvværd, der uomtvisteligt har en hel del med mobning at gøre.

Mobning er i ikke ringe grad udtryk for usikre og identitetssvage børn og unges reaktion på et liv og en omverden, hvor de ikke forstår deres egen rolle, og hvor de følgelig ikke føler sig hjemme.

Spm. nr. S 1522

Til statsministeren (1/5 95) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvor længe vil statsministeren lade sygeplejerskernes igangværende strejke, der i værste fald kan føre til dødsfald blandt hjertepatienter på venteliste, løbe?«

Begrundelse

Ifølge Berlingske Tidende den 1. maj 1995 frygter lederen af Rigshospitalets hjertecenter, Mogens Tangø, at en langvarig strejke kan føre til, at nogle af hjertepatienterne på venteliste vil dø.

Ifølge Ritzaus Bureau må hofte-, grå stær- og knæoperationer udskydes. Mellem 4.000 og 5.000 operationer må aflyses for hver uge, konflikten løber, skønnes det. Hermed forlænges ventelisterne.

På det kommunale område rammes hjemmeplejen og plejehjem i 27 kommuner.

På denne baggrund er det efter spørgerens opfattelse kun et spørgsmål om tid, før der må gribes ind i konflikten.

Sygeplejerskernes arbejde er så vigtigt for de garantier, der ligger i vores velfærdssamfund, specielt over for de syge og svage, at konsekvenserne vil være uoverskuelige, hvis en strejke tillades at fortsætte bare nogle få uger.

Derfor opfordres statsministeren til omgående at indtage den stilling, han hele tiden burde